

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Horum librorum lingua vulgari vtilitas, & conuenientia demonstratur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Cum ergo tam pauci sint, qui obtineant experientiam ad hoc spirituale magisterium necessarium, meritò Mysticus noster Doctor loco citato asserit vix aliquem inueniri, qui vnde quaque possit in hac perfectionis, & contemplationis via, spiritualis Magistri munus exercere, cuius veritatis, adhuc intra naturalem ordinem, notitiã habuit Plato, si quidem lib. 4. Dial. de virt. fol. nobis 16. tam difficile existimauit perfectum virtutis Magistrum inueniri, vt dixerit: *Sapè numero si qui virtutis Magistri essent, omni studio inuestigauit, nec vnquam inueni, & si vna cum ceteris pluribus, atque his, vt videbatur, huius facultatis peritis, id quæsiui.* Ex hac igitur spiritualium Magistrorum inopia satis aperte horum librorum Venerabilis nostri IOANNIS ingens vtilitas apparet; siquidem in eis continetur tam solidum, securum, ac sublime Magisterium, ad quod non solum hi, qui ad prædictam perfectionem & intimam cum Deo vniõnem tendunt, sed etiam eorum spirituales Magistri, & Confessarij tuto sese confugere possunt, quia propter eximiam huius celeberrimi Doctoris, in his rebus, sapientiam cum longa experientia coniunctam, insignemque vitæ puritatem, & perfectionem, quidquid ad hoc tam necessarium & difficile Magisterium desiderari potest, cumulatissimè in eius doctrina reperiant.

§. II.

Horum librorum in lingua vulgari vtilitas, & conuenientia demonstratur.

EX quibus etiam deducitur, non solum non esse nocuum, sed valde vtilè, doctrinam hanc vulgari lingua scriptam præ manibus haberi: cum enim plures ex his, qui ad hanc cum Deo vniõnem per contemplationis viam tendunt, simplices sint, ac Latinæ linguæ ignari, vel in ea non multum periti, vt experientia ipsa satis comperitum est, & ratio id conuincit, eo, quod prædictæ personæ à rerum tumultu, ac negotijs alijsque curis, quæ mentem distrahere solent liberis, & expediti esse soleant, non est dubium, quin ad contemplationem, familiaremque cum Deo vsum, satis apti sint, quia, vt docent D. Greg. lib. 6. moral. cap. 28. D. Thomas 2. 2. quæst. 180. artic. 2. D. Bonavent. in prologo libri de regimine conscientia, vel fonte vitæ, & communiter SS. PP. ad contemplatiuam vitam valde conueniens est, ab exteriori actione, & immoderata occupatione, aliarumque rerum curis quiescere, impeditur enim actus contemplationis per tumultus exteriores, & curas.

Cum ergo plures ex his, qui contemplationi vacant simplices, ac Latinæ linguæ ignari, vel parum in ea exercitati sint, conuenientissimum sanè fuit, doctrinam hanc ad eò illis vtilè, & necessariam taliter scribere, vt commodè possent illam intelligere, eaque vti, quod, nisi vulgari lingua eam præ manibus haberent, nequaquam assequerentur; maximè, cum plures ex his spiritualibus, & simplicibus personis sapè, vel ratione status, vel alijs de causis spiritualem Magistrum in his rebus peritum, vel alios viros doctos, quos consulant, habere nequeant. Vnde nisi in aliquo libro, vulgari lingua scripto, ea, quæ ad hanc tam sublimem, & reconditam, ipsiusque necessa-

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI

124

riam materiam pertinent, inueniant, ac præ manibus habeant, spiritualis doctrinæ alimento omnino carebunt, fameque miserè confumentur, eruntque de numero illorum, de quibus supra diximus verificari illud Thren. 4. n. 4. *Adhæsit lingua lacrimis ad palatum eius in siti: paruuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.*

35.

Sed non solum ad huiusmodi animarum utilitatem, verum etiam ad spiritualium Magistrorum lucem, id ipsum conuenientissimum fuit; cum enim plures ex illis in Theologia Mystica, ac spiritualium rerum experientia (quæ, ut infra ostendemus, ad hoc spirituale Magisterium præcipuè spectanda est) non parum exercitati, in sapientia tamen sæculi, ac Latina lingua non admodum eruditi sint, oportebat sanè doctrinam hanc in hac materia ad eò securam, & salutarem, taliter ipsis offerre, ut absque difficultate possent illam intelligere, eaque ad proprium munus exercendum commodè uti, quod nisi in vulgari lingua eam præ manibus haberent, vix agrè allequi possent, & ideo maneret huius sublimis doctrinæ ingens Theaurus, respectu plurimum, tam ex Magistris spiritualibus, quam ex discipulis, absconditus, eoque ipso respectu illorum inutilis, iuxta illud Eccl. 20. *Sapientia abscondit 4.* & *Theaurus insus, quæ utilitas in vtrisque?* Imò reprehensionem mereretur sublimis hic Doctör, si doctrinam hanc in his temporibus ad eò necessariam, utpote quæ in præcauendis illusionibus, quibus plures personæ decipiuntur, tota vertatur, sub Latini Sermonis velamine absconderet, id namque esset abscondere animarum frumentum, in tempore publicæ necessitatis, & famis, quod Deo valde ingratum est, iuxta illud Proverb. 11. num. 26. *Qui abscondit frumenta, maledicetur in populis.*

36.

Hanc autem ingentem utilitatem confirmat experientia ipsa, tam in his libris sublimis nostri Doctöris, quam in alijs similis argumenti, qui in vulgari lingua circumferuntur, nam, ut modo omittamus vberimos fructus ex doctrina IOANNIS nostri à pluribus, tam sapientibus, quam simplicibus huc vsq; collectos, quis nesciat, cum quanta animarum utilitate plures libri de oratione, & contemplatione, necnon, & de diuinis visionibus, ac reuelationibus agentes, vulgari lingua, in omnium manibus circumferantur? cuiusmodi sunt libri illi, qui Hispano sermone vocantur, *Abecedarij*, & etiam alij, qui inscribitur, *Item, Ascensus Montis Sion*, ex quorum lectione S. Mater nostra THERESA (ut plures alias personas omittamus) magnam utilitatem experta fuit, eo tempore, quo spirituales Magistros, qui eius spiritum intelligerent, non inueniebat, ut ipsa met cap. 4. & 23. suæ vitæ testatur: similiterque in lingua vulgari circumferuntur, cum magna utilitate liber Theologiæ Mysticæ D. Benaventuræ, Exercitia Nicolai Eschij, Vita, & reuelationes S. Gertrudis, S. Catharinæ Senensis, & Venerabilis IOANNÆ DE LA CRUZ, alijque libri similis argumenti, nostri Hieronymi à Matre Dei, alias Gratiani, Molinæ Carrhusiensis, Albaradi, & aliorum plurium, & ut cæteros omittamus vnus pro omnibus sufficiat liber S. Matris nostræ THERESIÆ, sublimis contemplationis doctrina, Mystici nostri Doctöris doctrinæ omnino similis, diuinisque reuelationibus referus, qui ut supra cap. 1. à num. 8. diximus in omnibus fere linguis, cum communi admiratione, & utilitate, totiusque Ecclesiæ, ac Summorum Pontificum approbatione præ omnium manibus haberetur: ex cuius doctrina (ut benè notauit sapientissimus Magister Luisus Legionensis supra citatus) nullus vnquam deceptus, aut illisus inuentus est. *Si*

ergo

ergo ex his libris, qui de hoc argumento vulgari lingua tractant, tam ingens vtilitas in Ecclesia Dei experimento ipso comprobata est, nulla apparet ratio cur de vtilitate librorum Venerabilis nostri IOANNIS, vbi hæc eadem doctrina adeo securè, & prudenter tractatur, possit cordate dubitari.

Quod etiam ex eo magis confirmatur, quia plures SS. Patres, tam Græci, quam Latini de huiusmodi, & alijs rebus valde sublimibus in proprio, & vulgari idiomate, quod respectu illorum, & gentis ad quam scribebant, Græcum, vel Latinum erat, suos libros ediderunt, ex quo non damna, sed ingentia commoda, & vtilitates in Ecclesia Dei secutæ sunt.

Imò addimus, quod etfi ex alijs libris, qui lingua vulgari de hoc argumento tractant, modica vtilitas, vel etiam incommoda aliqua sequuta essent (quod, vt vidimus, verum non est) tamen in doctrina Mystici nostri Doctoris nullum fundamentum, aut occasio id prudenter timendi, sed potius ingentem sperandi vtilitatem, inuenitur: etenim damna, quæ ex huiusmodi libris, vt in plurimum oriri solent, proueniunt ex inordinato aliquo appetitu diuinarum visionum, ac reuelationum, aut aliarum rerum huiusmodi, ex quibus sanctitatis fama, proprijsque nominis celebritas acquiri solet, ex quo appetitu aditus ad plures errores, Dæmonis illusiones, & vitia aperitur: at doctrina hæc IOANNIS nostri non solum appetitum hunc non excitat, quin potius illum omnino extinguit totus enim est prudens hic Doctor in tali appetitu damnando, & extirpando, frequentissimè docens, non esse curandum de huiusmodi visionibus, ac reuelationibus, imo potius eas, communiter loquendo, respiciendas esse, spiritualesque Magistros valde hortatur, vt à suis discipulis earum amorem, & æstimationem auferant: totamque suam doctrinam eo dirigit, vt animas absque villo talium rerum adminiculo, sed solo fidei lumine innitendo, propriæque mortificationi internæ, & externæ semper incumbendo ad intimam cum Deo vniõnem ducat, & ita tota eius doctrina carni, & sanguini, ac vano honoris appetitui, proprioque amori est valde aduersa, adeoque rigida, vt potius timendum sit, ne homines ab ea deterreantur, quam ne propter illam, ad prædictarum rerum vanum, & inordinatum amorem excitentur: quod optime præsensit ipse Venerabilis noster IOANNES, dum in prologo suorum librorum sic scripsit: *Arbitror nihilominus, quod licet hæc sublimiori exactiorique stylo tractarentur, quam hoc loco nos fecimus, non multorum palato bene saperent, nec à multis exoptarentur. Non enim hic valde moralia ex spiritualibus, quibus per suauitatem & iucunda ad Deum ire placet, gratia traduntur, sed substantialis solum, & solida præsertimque doctrina, si tamen ad spiritus nuditatem, de qua hic agitur, peruenire voluerint. Tantum igitur abest vt doctrina hæc occasionem ad prædicta damna præbeat, vt potius saluberrimum contra illa antidotum contineat, & ideo de eius ingenti vtilitate, etiam in lingua vulgari dubitari non potest.*